

Až si jednou

Robert Křesťan

1. Až mi čas řekne stůj
až si jednou sundám boty
až mi smích kolejnic
řekne příteli skoč
až mi zesvětští dlaň
jako kachel z terakoty
až se posadím k tvým dveřím
prosím neptej se proč
2. Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled
3. Až pak vítr a déšť
smyjí stopy u Golgoty
až se dým spálenišť
nakonec rozplyne
až si odepnu pás
až si jednou sundám boty
až nezbude mi nic